

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/342/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512206623
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512206623.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: Y. Q., A.. XX.X.XXXX, W. Q. W. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. Hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 3.209,65 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie, č. k. 17C 174/2012-37 zo dňa 10.10.2012

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Vedľajší účastník je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 24,10 € a tieto zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu Tomáš Kušník, s.r.o. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením č.k. 17C 174/2012-37 zo dňa 10.10.2012 súd prvého stupňa rozhodol tak, že konanie zastavil. Zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 309,10 € na účet právneho zástupcu č. XXXXX-XXX/XXXX, Q. : XXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 309,10 € prostredníctvom príslušného daňového úradu.

O zastavení konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. potom, čo žalobca podaním zo dňa 20.8.2012 (správne dňa 3.10.2012 - poznámka odvolacieho súdu) zoberal žalobu celkom späť pred prvým pojednávaním.

O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., keď uzavrel, že žalobca procesne zaviniel zastavenie konania, a preto ho zaviazal k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania pozostávajúce z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) á 121,16 €, z režijného paušálu 2 x 7,63 € a DPH 20 % v sume 51,52 €, spolu 309,10 € .

O vrátení kráteného súdneho poplatku rozhodol v zmysle ust. § 11 ods. 3 veta prvá, ods. 4, zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov .

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol napadnutý výrok

odvolacím súdom zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil troy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 24,10 € s DPH.. V dôvodoch odvolania uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pričom podľa údajov Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, pričom pred zasláním oznámenia nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje troy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že troy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto troy konania neboli účelne vynaložené.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol potvrdiť uznesenie v napadnutom výroku. Uplatnil troy odvolacieho konania. Vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. je absurdné, ak žalobca, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/71/2010 z 9.6.2010 a citovanú literatúru. Žalobca zbral žalobu späť až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je pre spotrebiteľa efektívna v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Aj žalobca ako finančný gigant sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou proti slabému spotrebiteľovi, ktorému vytyka, že sa ho ujalo združenie, ktoré je na tento účel zriadené a združeniu vytyka, že sa dalo zastupovať advokátom. Úloha združenia je pritom nezastupiteľná, keďže sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ sa nevie sám brániť a na advokáta nemá finančné prostriedky. Vedľajší účastník svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov, a pri naplnení týchto cieľov je odkázaný na právne služby. Dodávatelia berú čoraz častejšie žaloby späť a často v štádiu po vydaní platobného rozkazu len čo zistia, napríklad z odporu, že do konania vstúpil vedľajší účastník. Dal do pozornosti rozsudok súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 a ust. § 137 O.s.p.. Zákonná možnosť združenia čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti existuje, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej. Cieľom združenia nie je výroba trov konania, ale efekt pre spotrebiteľa. Troy konania sú len logickým dôsledkom tohto efektu. Združenie chráni spotrebiteľov pred žalobami, podávanými žalobcom. V prejednávacom prípade nie sú dané dôvody pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p.. Úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vedľajší účastník musel uskutočniť, keď sa stal vedľajším účastníkom v konaní v zastúpení advokátom a súd s ním v tejto pozícii koná. Výsledkom úkonu - prevzatie a príprava zastupovania vrátane prvej porady s klientom, je vstup vedľajšieho účastníka do konania. Až potom môže nasledovať oboznámenie sa so žalobou a jej prílohami. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka v jednotlivých veciach nie sú samoučelné, ale reaguje nimi na žaloby žalobcu, napríklad aj vznesením námietky premlčania. Odvolanie žalobcu vyznieva, ako by si nárokoval ochranu jeho hospodárskych záujmov súdom. Poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov v podobnej veci.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Správne súd prvého stupňa vec právne posúdil, ak pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka aplikoval ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Pre aplikáciu ust. § 146 ods.1 písm.c/, § 146 ods.2 veta druhá a § 150 ods.1 O.s.p. totiž neboli splnené zákonné podmienky.

Rozhodovanie o trovách konania v prípade zastavenia konania upravuje ustanovenie § 146 O.s.p.

Podľa ust. § 146 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie a/ mohlo sa začať i bez návrhu, b/ skončilo sa zmloukou, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné, c/ bolo zastavené, d/ začalo na návrh prokurátora.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 ods. 1 O.s.p. uvádza prípady, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a keď ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide o prípady, keď neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov právo na náhradu trov podľa jeho výsledku. Iba výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí podľa procesného výsledku a zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak vzal žalobca žalobu späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania žalovanej, prípadne aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane. Ak však návrh je podaný dôvodne a k jeho späťvzatiu došlo pre správanie sa žalovanej, je povinný uhradiť trovy konania žalovaná.

V zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, že účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V prejednávanej veci k späťvzatiu žaloby žalobcom nedošlo pre správanie sa žalovanej a žalobca dôvod späťvzatia žaloby ani neuviedol. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaná svojim správaním po podaní žaloby zapríčinila stav, kedy žalobca bol nútený zobrať žalobu späť, teda zastavenie konania nezaviniť. K späťvzatiu žaloby došlo výlučne na základe rozhodnutia žalobcu a z obsahu spisu nie je preukázané, že by na toto rozhodnutie malo vplyv správanie sa žalovanej (zaplatenie pohľadávky) a nakoniec túto skutočnosť netvrdí ani sám žalobca. Keďže otázka zavinenia na zastavení konania sa skúma výlučne z hľadiska procesného výsledku, jednoznačne v danom prípade zastavenie konania zaviniť žalobca, preto v zmysle ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. vzniklo žalovanej, ale aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane právo na náhradu trov konania voči žalobcovi. V prejednávanom prípade nebol daný žiaden dôvod ani pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník bol zastúpený advokátom a uplatnil si trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za 2 úkony právnej služby á 121,16 € (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 21.9.2012), z režijného paušálu 2x 7,63 € a DPH vo výške 51,52 €, spolu 309,10 €.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené, a to z dôvodu, že jeho úkony neboli nevyhnutné pre účelné bránenie práva žalovanej.

Podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Účelnosť vynaložených trov konania je zásadou, ktorá platí aj pri aplikácii ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy

vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

Odvolačný súd preto skúmal, či trovy konania vyčíslené a uplatňované vedľajším účastníkom v konaní pred súdom prvého stupňa boli účelne vynaložené.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca doručil súdu žalobu dňa 13.4.2012. Podaním zo dňa 19.5.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.5.2012, oznámil vedľajší účastník v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vstup do konania, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a uplatnil trovy konania. Vo vyjadrení vedľajšieho účastníka zo dňa 18.9.2012, doručenému súdu prvého stupňa dňa 21.9.2012, vzniesol námietku premlčania. Podaním zo dňa 27.9.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 3.10.2012, žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť bez uvedenia dôvodu.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že k späťvzatiu žaloby nedošlo v dôsledku procesných úkonov vedľajšieho účastníka. Žalobca síce zobral žalobu späť potom, ako vstúpil do konania vedľajší účastník, ale urobil tak na základe vlastného rozhodnutia, bez uvedenia dôvodu, pričom ani nemal vedomosť o vznesenej námietke premlčania vedľajším účastníkom, keďže vyjadrenie vedľajšieho účastníka mu nebolo doručené. Nemožno preto uzavrieť, že dôvodom späťvzatia žaloby bol samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania. Po späťvzatí žaloby došlo k zastaveniu konania a vec bola ukončená bez meritórneho rozhodnutia vo veci a bez uloženia akýchkoľvek povinností žalovanej.

Vzhľadom na vyššie uvedené, úkon vedľajšieho účastníka (vyjadrenie zo dňa 21.9.2012), nie je úkonom potrebným na účelné bránenie práva žalovanej, na strane ktorého v konaní vystupoval, lebo tento úkon nemal vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Keďže vedľajší účastník nevykonal prostredníctvom právneho zástupcu (advokáta) žiadne úkony v prospech účastníka, na ktorého strane vystupoval, ktoré by boli účelné, nie je účelným ani úkon - prevzatie a príprava zastúpenia. Z týchto dôvodov nepatrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov právneho zastúpenia

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tieto neboli účelne vynaložené.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Účastníkmi odvolacieho konania boli (iba) žalobca a vedľajší účastník, keďže o právach a povinnostiach žalovanej sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo a predmetom odvolacieho konania bolo iba rozhodovanie o trovách konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, nemožno mu však ukladať žiadne hmotnoprávne povinnosti, ani priznávať práva vyplývajúce z hmotného práva. Právo na náhradu trov konania a povinnosť hradiť trovy konania sú procesnými právami a povinnosťami, a tak ako má vedľajší účastník v prípade úspechu právo na náhradu trov konania, možno mu v prípade jeho neúspechu ukladať aj povinnosť nahradiť trovy konania.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 24,10 €, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci (odvolanie), t.j. odmena vo výške 12,45 € (1/2 z 24,90 €) podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom tarifnou hodnotou veci je výška trov konania priznaná vedľajšiemu účastníkovi v prvostupňovom konaní (309,10 €), režijný paušál 7,63 € a 20 % DPH vo výške 4,02 €, spolu trovy právneho zastúpenia 24,10 € (12,45 € + 7,63 € + 4,02 €).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uložil vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania k rukám jeho právneho zástupcu podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.